

Előfizetési díj:
Postán vagy Pécsenél házhoz küldve:
egész évre 5 frt, félre 2 frt 50 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy öt hasábos petit sor egyszeri
megjelentésért 6 kr., 3-szor 5 kr.,
10-szerért 4 kr. ártandó.

SZERKESZTŐI IRODA:
Fereneciek utcája 44. sz. I. emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.

KIADÓ HIVATAL:
Böhm C. F. ügynöki irodájában.
Fereneciek templomának átellenében.

Dr. Czirer Ákos.

Csütörtökön délután érkezett városunk falai közé dr. Czirer Ákos országgyűlési képviselőnk, hogy megtartsa beszámoló beszédét, s hogy köszönetet mondva pártunk híveinek ragaszkodó bizalmáért, visszaszolgáltassa ama dicsőségteljesen lengő zászlót, melyet három évvel ezelőtt a kezébe vett s önzetlen hazafiai hűvvel, csüggedetlen kitartással s tántoríthatatlan elhívással fenn lobogtatott a ha fényes diadalmi babért nem is aratott vele, de megőrizte e lobogó szepülten tisztaságát, — sértetlenül, teljes épségben hozta vissza.

Ez is érdem, ez is dicsőség!
A harc, melyet pártunk a nagy hatalmu kormány-párt ellen visel, nehéz és gyötrelmes, mert míg mi csak igaz és jogos eszközök igénybe vételével lépünk a küzdőterre, a kormány-párt nem tekintve igazságot és jogot, minden fondor észsel kigondolható módot és eszközt felhasznál saját céljában kivételre, hatalmának fentartására s képes a haza boldogságát az örök kárhozát örvényébe dönteni, saját nemzetét sirját megásni, csak hogy az uralom polczát biztosítsa magának; ily kínos körülmények közt könnyű belátni, hogy mily elkeseredett a harc, s ily küzdelemben kétségkívül az is érdem, ha pártunk vezérei oly erélyt fejtenek ki, mely biztosítja elveink fenállását és megerősíti ama buzgó hitünket, hogy el fog jönni az idő, midőn diadalra jut zászlónk, melyen e jelszó van felírva a hazaszeretet fényugrázó betűivel: „Éljen független Magyarország!”

Czirer Ákos e zászló alatt harcolt s büszke önérettel mondhatjuk el, hogy megfelelt belé helyezett bizalmunknak, mert mindenkor és mindenben velünk érzett, velünk gondolkodott s úgy cselekedett, mint az, aki a haza sorsát, a nemzet boldogságát szinte mélyén viseli.

Pártunk hívei ki is tetek magukért s méltó kifejezést adtak a derék képviselő iránti hazafiai tiszteletüknek, lelkes haláljuknak és oly impozáns fogadtatásban részesítették, melynek leírására alig van szó, fogalom. Mintegy kétszáz lovasból álló banderium, a városi zenekar s pártunk híveinek óriási számu tömege várta a vasuti állomásnál az érkező képviselőt, ki, midőn kilépett a vagonból, lelkes éljenzésbe tört ki a tengernyi nép:

Éljen Czirer Ákos!
S a nép szava, Isten szava.
Simonfay János, a pártbizottság elnöke beteg lévén, helyette lapunk szerkesztő-társa, Kis József ügyvéd közönte a képviselőnk a váróteremben, rövid, de mélyen átértett és átgondolt, lelkes üdvözlő beszéddel. Ismét kitört az éljenzés s megindult a menet. Elül a banderium, Koncz polgártársunk vezetése alatt, utána a zenekar rázongitva a gyujtó „Rákóczi-üldülő”-ra, ez után pedig dr. Erreth Lajos fogatán képviselőnk, Kis József pártbizottsági alelnökkel s következett az ocezánként hullámzó néptömeg.

Tisztelt választó polgárok!

Három éve lesz nem sokára, hogy e város tisztelt választóinak többsége, engem a törvényhozás tanácskozásaiiban való közreműködésre felhatalmazott. Elénken éreztem akkor az elvállalt megbízás súlyos voltát, s leplezetlen őszinteséggel ki is fejeztem aggodalmamat az iránt, hogy lesz-e elég erőm a reám ruházott nehéz feladat betöltésére. És tudva azt, hogy egyesek jó szándéka, lankadatlan ügybuzgósággal párosulva sem elég a siker biztosítására, kértém is önökét akkor uraim! hogy ha működésem eredménye jogos várokozásokat ki nem elégítendi, legyenek mégis meggyőződve arról, hogy a reám bízott teendőben önzetlen és becsületes munkásságot fogok mindig kifejezni.

Az országgyűlés beeresztetett, s azért foglaltak már s közrefogták a lud egyéb részét, bizonyítgatva, hogy reggel 8 óra óta jönnék kocsin, s azóta semmit sem ettek. Józsi bácsi odakerült Juhász Auréllhoz, s ezt sugta neki: — Öcsém, máskor az ilyen vendégeket vidd az öregapádhoz, de ne hozzám.

Aurél megszégyentülve kodródott el, de vele tartott egyuttal Lajos is, kit a meleg elfutott a keserű családdra. Az „ompolyi-Ompolyi” család pedig a befejezett ebéd után bevonnak a két vendégzobába s azt elfogalva, ugy zsinogóba benn, mintha zsinagógában lett volna. Koronként azonban, hol egyikük, hol másikuk megjelent az ajtóban, most szappant, majd törülközőt, majd meg ruhakéfé és egyéb kellékeket kérve s behuzolva magával a kapotat.

Józsi bácsi búsan tilt feleségével egytt az ebédőben. Nem az bántotta őt, hogy egy ellenszenves család szakadt a nyakába vendégként, hanem, hogy terve dugába dőlt. Most már Miklós a bizottság másfelé szállásolja el, a kibéklélésből semmi sem lesz, sőt az a szégyen éri őt, hogy tulajdon öcséjét idegen ember látja szívesen. Nelli asszony minden okossága dacára se tudott semmi okosat mondani, s Józsi bácsi érezte, hogy e körülmény ellen sem tud alleálni, harmincz esztendő ügyvédi praxisa dacára sem.

Tünődésükből kocsizörgés rázta fel őket, majd léptek hallatszotak kívül s kopogás az ajtón. — Kit hoz az ördög? — gondola bosszúsan Józsi bácsi. Ugyan jó kedvemben talál. Az ajtó feltártul és rajta — Ompolyi Miklós lépett be, utána felesége és csinos eladó lánya. Néhány bóründöt kocsisa s a szorgálatkés Panni leányasszony hozott, s a sord pedig egy rendező-bizottsági fiatal ember zártá be, kin látszott, hogy a szép kis Vilma körül szívesen teljesít lovagi szolgálatokat.

elérkezettnek látom az időt arra, hogy számot adva a lefolyt év tevékenységéről, egyuttal letegyem kezükbe azon mandátumot, amelylyel engem három évvel ezelőtt kiténtetni kegyesek voltak.

Feladatomb megoldását megkönnyíti azon körülmény, hogy a két első ülészak bezárása után Önök előtt megjelenve, tárgyalásaink eredményéről — főbb vonásaiban, — lehetőleg hű képet valózni iparkodtam, ismertetvén azon oktatásokat, amelyekben a törvényhozás azon évi munkássága visszatükröződött.

Az első év működését olyannak jellemeztem, mely számára nézve ugyan eleget produkált, de amelynek eredménye általában a kapkodás és foltosgatás ismeretét hordja magán, s közöttük csak egy elvtve szerénykedik, mint kövek közül kikandikáló sovány fűszál, oly alkotás, amelyen organikus életjelleg észlelhetők.

Ezzel szemben a mult ülészak végén azt jelentettem, hogy bár második év eredménye sem adott okot feltétlen magasztalás kifejezésére, de a viszonylag javulás tünetét elvitathatlanok, s e 2-ik év művei közt vannak olyanok, amelyek, ha lelkiismeretes végrehajtás fogja őket az életbe átültetni, a közjólét előmozdítására nem csekély befolyással lesznek.

Es így a két első ülészak tevékenységének ismételt elősorolásával nem fogom Önöket farszattalni, hanem ismertetni fogom azon tárgyakat, amelyek a harmadik év működésében természetükkel fogva figyelmükre igényt tarthatnak.

Száma csekély az eredmény, meg sem közelíti a két előző évet, s — keves kivétellel — jelentőségére nézve sem állja ki a versenyt a második év termékenységével. Általános és elszomorító, mondhatnám kétségbejuttató jellemvonása már hosszú évek óta törvényhozásunk működésének azon siphusi erőlködés, mely az államháztartás egyensúlyának rendezése czimén, vagy inkább ennek ürügye alatt, a nemzet életérjét mindegyre sorvasztóbb áldozatok kieroszakolásával hajtja hazánkát áldatlan sorsa, a végenyestet felé.

Es ha valaki azt hiszi, hogy az uralkodó közösügyes rendszer keretében is eljöhöt s eljö majd ideje annak, amikor a nemzet, lezárva a deficitit bekótit, államháztartását saját érdekeinek megfelelőleg fogja berendezheti; ha valaki még mindig azt hiszi, hogy Magyarország jelenlegi közigazdasági benásága mellett is képes leend a létért folyó küzdelemben diadalt ülni azon veszes nyomás fölött, mely osztrák mostoha testvérünk kegyességéből mind kihívóbban kezdi hatását éreztetni; az oly fényes jeleit adja a politikai hásképenységnek, amelyet

— Miklós! — kiáltott rémulten Józsi bácsi. — Rosz helyre vezetett, öcsém, — dörmögé Miklós a fiatal embernek.

— Kedves bátyjához, urambátyám, szolt az mentegetőzve. — Ep azért mondom, — szolt emeltebb hangon Ompolyi Miklós.

— De az ügyvéd ur egyenes kívánsága folytán történt, — ő kívánta, hogy urambátyám ide legyen szállásolva, — válaszolt a fiatal ember.

— Kivántam, kívántam, de az ördögbe is, nekem most már vannak vendégeim, hozott ide az ör . . . öregapám se tudja kicsodákat, — morgá megszégyentülve Józsi bácsi, — de azért isten hozott öcsém, majd mi meghűzünk az irodában s nektek átadjuk a magunk szobáit.

— Isten ments, hogy ily nagy alkalmatlanságot csináljunk nektek — felelt gúnyosan Miklós, — tudhattam volna, hogy ez az egész dolog csak kiszámított beszszantás. Ajánlom magamat. A beszélgetés zajára az „ompolyi-Ompolyi” család ifjabb tagjai méhrájként szállingóztak ki a szobából s nézgettek végig a jövevényeket. — Miklós öcsém légy eszedben, — kiáltott Józsi bácsi kétségbe esve, — hallgasd meg, elmondok mindent öszintén. — Nincs nekem szüksegem prókátóri estrés-csavarásokra, — felelt a büsz Miklós. Jertek asszonyok! Nem szorultunk mi még arra. Alás szolgálja!

sajnálni igen, megérteni azonban nem, igazolni pedig még kevésbé lehet.

Az 1884. évi állami költségvetés berendezésére nézve áll majd ugyanaz, amit tavaly mondtam. Önkényes meghatározása a rendes és rendkívüli bevételek s kiadásoknak, magjavíthatja — látszólag — az állami fizlet mérlegét, de a végeredményre nézve az aztán egészen közömbös, hogy rendes vagy rendkívüli kiadás sodort-e a bukás örvényébe?

A számcsoportosítások csálékony mestersege megtevesztheti egyidőre a könnyen hívőket, de ha látni fogják, hogy az évi zárlatok el nem tagadható képe nem felel meg az előirányzatok káprázatos színjátékának, úgy talán ezek is befogják vallani, s be kell vallaniok, hogy mégsem pusztán a rendszert támogató férfiakban rejlik a bajok főforrása, mint ezt a mérsekelt ellenzők hirdetik, hanem magában a 67-iki kiegyezéssel inaugurált rendszerben is, amelyből annyi átok, annyi csapás aradt ki már e nemzet fejére.

Lehet még talán, rövid ideig, e rendszer fentartása érdekében fokozott terheket szipolyozni ez ország polgárait; de meddig? Az adóhátralékok szörnyű sok milliója, elretentő példáját mutatja a pusztító gazdálkodásnak.

Es ha a nemzet — amit az ég tartson távol tőle — a terhek ónsulya alatt netán öszseroskad, ki fogja vajjon felemelni? szövetséges szomszédunk bizonyára nem, mert minden nemzet önző ott ahol saját lét-érdekei állanak kockán.

Es nem fogja felemelni a nemzetet azon megnyugtató öntudat sem, hogy saját jóvoltáért rakta a terheket magára, mert hiszen napról napra keservesen tapasztaljuk, hogy vereségekkel szerzett kényszerrel behajtott jövedelmünk számos milliója idegen érdekeltektől kerül. S vajjon mi a fizetés és mértékletlen terhek viselésért? Talán béke, jólét és megelégedés? Ugy nem!

Mert minálunk minden csak úgy jó, ha alkalmas eszközzel arra, hogy a hatalom bírálója ennek birtokában megmaradjon, és a nemzet példátlan erőfeszítése egyedül e czelnak áll szolgálatában.

„Hanyatlak a közszellem;” panaszlá nemrég közeletünk egy jeles agg harczosa Somssich Pál. Igen, mert minden erő és minden törekvés a hatalom megtartására fordítatik. Maradjon a hatalom, ha pusztul is a haza! — Hanyatlak a közszellem. Ez még nagyon is enyhe ítélet, szinei halaványak. Merészebb vonás, kirívóbb színezés kell a mai kor állapotai hű festéséhez. Mert ma már kihalt az emberekből a hit is, hogy jobb is lesz még valaha, eltűnt, elfoszlott a remény, mely a kétségbeesés rémét tova

vitális érdekeink” ép úgy hangsúlyozva voltak abban, mint „édes hazánk hű szeretete,” egy árva szó nem volt benne, mely ne az öten év óta mindennap hangstlyozott igazságokat tartalmazta volna s oly gonddal volt e beszéd kidolgozva, hogy a helyi lap vezércikkének is beillt volna. Volt is éljenzés utána s a „szózat”nak még lelkesebb elnéklése.

A megnyitás csúcspontját az képezte, hogy ő méltósága vezette a kiállítás-rendező bizottság elnöke Parlagi Benzi által sorba megtekinzté az öszes tárgyakat s minden jelenlévő kiállítóval váltott néhány lereszkedő, biztató szót.

Amint egy szekrényhez érnek a gabuanelemek osztályában, a főispán nyájasan fordul a mogorva Ompolyi Miklósához és így szól hozzá:

— Ön mint mindig, most is remekelt kedves Ompolyi úr. Ez e buza, mely fölé az ön neve van írva, valódi gyöngye a búzáknak, méltán megerdemli ez arany bettkét, melyekben vege ragyog.

— Mily udvarias ő méltósága, — ság az egyik bizottsági tag a jelenlévő lapszerkesztőnek, — a világrt sem mutatja, hogy ez a buza szót sem érdemlő silányság. Csudálatom Ompolyit, hogy kiállította.

— Méltóságom uram, — szolt Ompolyi Miklós ingerülten, ez nem az én búzám, nem is tudok róla semmit.

— Ej, hisz fölötté „Ompolyi M.” neve van írva, — felelt a főispán.

— Akármilyen odairva, aki azt tette, engem akart kompromittálni vele s ez család, — heveskedék Miklós ur. Az egész megyében az én búzám nyerte mindig és mindentt az első díjat s aki ezt tette velem, a becsületemet rabolja meg ezzel. De tudom én, hogy hol keressenem a gazdáját, kinek a műve lesz ez.

A főispán már azóta rég a terem másik sarkában mosolygott s holmi óriás-hagyományt dicsőregett. Miklós ur pedig

úzte, fásult közöny vesz erőt mindenben, a nincsenek többé fenkölt aspirációk! De minek is, mondják az új szabadelvűek, hisz az illuzió csak állom, mely hazug, az csak köd-kép, mely szóthull, ha feleje közeledel. Hanem hát van ezek helyett hamis jelszavak örtül kergetése, jelszavaké, melyek bolygó fényként mocsárba csálnak, van emésztő küzdelem a társadalom minden rétegében, van érdekarck minden vonalon, iszonyatos korrupció a közélet mezején, az erkölcsök meglazulása a családban, van helyette kigunyolása minden nemesebb szenvedélynek, súlydése a közmorálnak, s van mindezek méltó koronájával az arany borjak bálványimádása. Sőtét a kép elismerem, de én nem tehetek róla, hogy ilyen, s nem festhetek mást, ha a valóság ilyen!

Es ez az állapot — úgy látszik — az alszabadelvűség nevében helyeseltetik. Högnye! Hiszen elég a külső már, elég a köpönyeg, eltakar az még több kóros nyalyavát is, eltakar az mindent. Kívül előkelő csillogást mutatnak, bent az enyészett férgé pusztít. Festett koporsó ez állapot uraim! nem egyéb, s ha még úgy is é árasztjuk azt virággal, kitör belőle a feloszlás undorító bűze!

Akinek van lelke hozzá, támogassa továbbra is ezt a helyzetet, zengjen fölötté dicsőre éneket; én lelkemből elitélem azt, s küzdeni fogok elene, míg vagy győzünk, vagy a becsületes hazában elhullani nem fogunk.

De távozom már e képtől, kötelességem arra int, hogy adjam elő számadásomat. Sőtét sejtelmek lidérc-znyomása alatt, komor hangulatban nyilt meg az országgyűlés harmadik ülészaka.

A nemzet arcán égett a szégyen pirja, melyet azon az oly igen elkényeztetett horvát testvérek öntellege faszoktzt, s egyetlen hang vihartzott e hazán keresztül: elégtételt a meggyalázó sérelemért. Jól tudja mindenki, hogy a horvát lázadásnak nem az u. n. czimerkérdés volt oka; mélyebben rejlik az, s e kérdés csakis alkalmul szolgál kitorésre azon veszelésnek kórának, mely ott a nemzet testén rágódik, mely a panslavizmussal született és vele erősidik, főképp, ha oly kalandos expedíciókban nyer tápot, amelyek a horvát nagyhatalmi ábrándok sztfoszlása helyett azok nevelését eredményezték.

Volt idő, amikor ilyen ábrándok megvalósulása kevesebb vesztült hordott volna méhében, de ma lehetetlen azokat realizálásba beleegyezünk, mert ez őket nem tenné barátainká, hanem egyenesen azon orosz hatalom karjaiba kergetné őket, amelyről azt, hogy bensejében hozzánk öszintén barátságos érzelmekkel vonzódnék, nagy foku

dühvel száguldott ki a teremből s egyenesen bátyja, Ompolyi József háza felé tartott. Aki az ő becsületében így gázol, nem lehet más, mint bátyja, ezzel is őt akarja bosszantani. Minő ügyvédi praktika ez is, magának nincs buzája hát össe vásárol bolmi hitványaságot, azt kiállítja „Ompolyi M.” név alatt, hogy mindenki Miklósának higyeje. De majd szemébe nézünk az „M.” urnak. Józsi tud róla, mert nincs több Ompolyi a megyében, az az „M.” csak a Józsi turpisságát fedezi.

Amint a felszer-utczába bekanyarodik, ahol Józsi háza, középtájt állott, úgy öszszetűzött a sarkon egy siető alakkal, hogy majd a sárba hencseredett mind a ketten. Juhász Aurél volt, aki lélekszakadva sietett a megyeházára.

— Ejnye öcsém, a medve lépjen a lábára, — kiáltott Miklós bosszúsan, — szokás ez már nálatok, hogy így meglökösítitek a falusi embert?

— Kedves urambátyám bocsásson meg — mentegetődzék a fiatal ember, — de annyira sietek, hogy azt se tudom, a magam lábán járok-e?

— De én tudom, hogy az enyimen jártál, — dörmögé Miklós. Különbben már el is késtél a megnyitásról, máskor korábban kelj föl.

— Álljon meg hát egy szóra, bátyám, — szolt Aurél, — csak azt akarom megkérdezni, hol vannak szállva, hogy tiszteletemet tehessen. Ilka kiasszony szintén eljött, ugy-e bár?

— Bizony ilkát otthon hagyttuk, Vilmat hozttuk el. Szállva meg a „Koronában” vagyunk, ebéd után szívesen látnak az asszonyok.

— Ugy-e Ompolyi Józsiékhoz tetszik igyekezni? kérdé újra Aurél.

— Oda, mert egy számadásunk van egytt, — szolt Miklós epesen.

— Tán a nála szállott új Ompolyiakat tetszik üdvözölni, az új, kedves roko-

TÁRZA.

Sári néni.

Sokan hallották már, sokat regélt ő már: Lelke a mult idők ködös távolán jár. Bérczes Erdélyország az ő szép hazája, Bérczes Erdélyország mesés, gazdag tája; Hol a híres Szamos s Maros keskeny medre Tiszta ragyogású aranypporral telve; Hol minden kő: oltár; minden fa: egy emlék, — Ott tanulta ő e sok gyönyörű regét . . .

Visszasóhajtott most is, oda húzza vágya A szép fenyveseknek lombos árnyékába; A hol egykor kicsiny bölcső-fájja termett, A hol annyit játszott, mint serdülő gyermek, S el-elnézgette gyakran óra-hosszat, A hulló vizár mily nagy kereket forgat . . . Azon tételődik, az forr most is benne: Hogyha ő még egyszer hazájába menne . . .!

A lelke is örül, ha róla beszélhet: Könnyeben, vígában foly ottan az élet; Fialt is volt még: rózsás, ifjú lányka; Mem nyomta a vállát nyolczvan évek átka; S nem a könnyör sovány falatján tengett; Dús, grófi hajlékban maga csinált rendet . . . És most . . . hova jutott? . . . köny töltdi szemébe: — A derengő múltnak szomoró emléke! —

Kasza Gy. József.

A kedves rokonok.

— Vig elbeszélés. — (Folytatás és vége.)

Az „ompolyi-Ompolyi” családnak azonban nem kellett még ily kínálgatás sem. Mörizka, a „Kronprinz” már ekkor hatalmába kerítette a liba egyik combját, s Nelli asszony elszörnyedése által kísértette, zsizrozott be abroszt, poharat, asztalkendőt a ludezomb kerületében. A két kisasszony és mamája hasonlólag helyet

Egy a legjobb korban álló vizsgáztott erdész és gazdaság, ki e téren több éven át működött, mint

urodalmi erdész alkalmazást keres, e mellett a gazdasági teendőket is elvállalná. Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

159. (3-2)

Tisztességes kereset

Töke és kezedet nélkül, ajánl egy régi jó hírnevű bankház intelligens személyeknek, kik hajlandók volna, törvényileg megengedett sorjegyek és járadékoknak részletfizetésére való eladással foglalkozni. Ajánlatok a „Fortuna” kiadóhivatalához Budapest, Deák-utca 5. sz.

Szénaydús, természetes égv. asztali víz; határozott bizonyult a légzési szervek és gyomor bántalmainál.

Kütvállalat
Kahl és társa
Krondorfban.
Carlsbad mellett.
Főraktár Pécsen:
Frankfurter Albert uul.

161. (15-1)

KRONDORFI
Savanyu-Kút
STEFANIA
Koronaherczegnő
forrás.
Trieszt 1882
arany érem.

500,000 márka a legkedvezőbb esetben.

Ezen a hamburgi állam által biztosított nagy pénzsorsjáték a kisorsolódó gazdasági nyereségek, valamint a nyereségek pontos kifejtésére nézve a lehető legnagyobb biztositék nyújtása által mindent a legnagyobb kedvezésnek örvend. Az a meghatározott terv szerinti egy költségvetés alá felülített vezérigazgatóság által vezettetik és az egész vállalat az állam költségvetése alatt áll. Rövid pár hó lefolyása alatt az első egész a hetedik osztályban 100,000 sorsjegy között 50,500 sorsjegyre okvetlen nyerne kell. Ezek között van esetleg 500,000 mk. főnyeremény illetőleg pedig:

1 díj	26 nyeresemény	300,000	26 nyeresemény	10,000
1 nyeresemény	56	200,000	56	5,000
2	106	100,000	106	3,000
1	253	90,000	253	2,000
1	515	80,000	515	1,500
2	1036	70,000	1036	1,000
1	29020	60,000	29020	500
2	19,463 nyer.	50,000	19,463 nyer.	200
1	100,94,67,40,20,	30,000	100,94,67,40,20,	150
5		20,000		124
3		15,000		100

Ezen nyereseményből az első osztályban 4000 sorsoltatik ki 157,000 m. összegben. Az első osztály főnyeremény 50,000 mt. tesz s a másodikban 60,000, a harmadikban 70,000, a negyedikben 80,000, az ötödikben 90,000, a hatodikban 100,000 és a hetedikben esetleg 500,000, illetőleg 300,000, 200,000 stb. stb. márkára emelkedik. Ezen nyereseményhúzás első osztályhoz

Egy egész eredeti sorsjegy ára 3 frt 50 kr.
Egy fél eredeti sorsjegy ára 1 frt 75 kr.
Egy negyed eredeti sorsjegy ára 90 kr.

Mindenemű megbízások, a pénz beküldése, postautóval fizetés vagy az összeg utánvétele mellett történ teljesítenek. Mindenki az állam cizmerével ellátott eredeti sorsjegyet kezdheti kapja és egyuttal a hivatalos tervezetet, melyből minden közelebbi, mint nyereségek beosztása, a húzások ideje és különféle osztályok betéti megkötés, az azonnal azonnal megkapja minden részvevő az állam cizmerével ellátott húzási listámat, mely a nyereseményeket és az illető nyereségek számát világosan kitünteti. A kifizetés tervezetén pontosan az állam jótállása mellett történik. Kívánatra a hivatalos tervek előre megküldjük ingyen és továbbá kijelentjük, hogy nemotázás esetében azonos sorsjegyeket, melyek a húzás előtt ideje korán visszaküldetnek, ismét visszavesszük és az erte kapott összeget azonnal visszaadjuk. Minthogy hűzünk ezen sorsolásokhoz naponta számos megbízások érkeznek, kérjük megfigyelni, hogy minden megrendeléseket gondosan teljesíthessünk, azokat mielőbb, de mindenesetre 1884. május 31-ike előtt

egyenesen hozzájuk beküldeni.
VALENTIN & Co.
banküzlet
HAMBURGban.

A szerencse és véletlen gyakran nagy szerepet játszanak az emberi életben és ennek kivétel nélkül mindenki egy ártó nyitra tarthat, hogyha az úgy mint itten tisztességes és kényelmes utat elvárt.
Csoportoztatunk régtől fogva a szerencse különös kegyeltje volt és a velünk összeköttetésben állók érdekeinek mindig teljesen megfelelőnek.

GROSSMANN & RAUSCHENBACH
ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁRA
BUDAPESTEN.

Fiókraktár:
GROSSMANN & RAUSCHENBACH
DOMBOVÁRT.

Raktár:
KRAUTZK FERENCZNÉL
PÉCSÉN.

Mint különlegességet gyárt:
eséplőgépeket
kézi- járgány- és gőz-
hajtásra.

AZ ASSICURAZIONI GENERALI 1883. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghoz. (1883.) KIADÁS

A tétel neve	Bevételek			A tétel neve	Kiadások		
	Összes	Összes	Összes		Összes	Összes	Összes
Díjtartalék a múlt évről:	1738119.04			Visszontöltési díjak:	2307180.08		
a) tülbiztosítás	81801.50			a) tülbiztosítás	578348.51		
b) szállítványbiztosítás	160000	1979920.54	1979920.54	b) szállítványbiztosítás	599959.91	3575497.05	3575497.05
c) jégbiztosítás				c) jégbiztosítás			
Tartalék a múlt évről:	569340.00			Károka:			
a) tülbiztosítás	150148.75	725240.31	725240.31	a) tülbiztosítás			
b) szállítványbiztosítás	575.25			b) szállítványbiztosítás			
c) jégbiztosítás	649821.11			c) jégbiztosítás			
Díjak a múlt évről levonással:	1280629.44			Kifizetett károkozások			
a) tülbiztosítás	994 830.30	994 830.30	994 830.30	Tartalék még ki nem fizetett károka			
b) szállítványbiztosítás	24229.14			Tartalék még ki nem fizetett károka			
c) jégbiztosítás	3 605.34	3 605.34	3 605.34	Kifizetett károkozások			
Külföldi díjak	4879.70			Kifizetett károkozások			
Tökehelyezések jövedelme:	48465.35			Kifizetett károkozások			
a) Értékekre adott előleg kamatai				Tartalék még ki nem fizetett károka			
b) Állam- és más értékpapírok kamatai és osztalékai	200705.30	254140.38	254140.38	Díjtartalék 1883. december 31-én még folyó biztosításra	1890981.09	5697521.53	5697521.53
c) Kamatok váltóüzemiállásból, folyószámlák, stb. és ágio							
Nyereség-egyenleg különféle értékesítések folytán a díjazó levonásával	48465.35	54187.98	54187.98				
Összesen	1219 5 30 18	30837 00	32620 14				

Nyereség- és veszteség-számla a B mérleghoz - Életbiztosítási osztály (1883.)

A tétel neve	Bevételek			A tétel neve	Kiadások		
	Összes	Összes	Összes		Összes	Összes	Összes
Díjtartalék a múlt évről:	1630144.70			Visszontöltési díjak:	89844.28		
a) életbiztosítás	1630144.70			a) életbiztosítás	133141.44		
b) halálesetre szóló biztosításokra	2400715.43	293147.34	293147.34	b) halálesetre szóló biztosításokra	108291.70		
c) járadékokra szóló biztosításokra	438905.98	2987278.61	2987278.61	c) járadékokra szóló biztosításokra	187798.49		
Díjbevételek	437951.48	43689.57	43689.57	Járadékok	1844650.90	238965.77	238965.77
Külföldi díjak	437951.48			Összesen	2086617.37	238965.77	238965.77
Díjtartalék a múlt évről:	157084.85			Levonás a visszontöltési díjbevételek	109000	2067619.37	2067619.37
a) életbiztosítás	7817.16			Díj- és költségvetés Halálesetre szóló biztosításokra	11831391.80	251143.13	251143.13
b) halálesetre szóló biztosításokra	29062.24			Halálesetre szóló biztosításokra	4693150.99	23017.70	23017.70
c) járadékokra szóló biztosításokra	42175.19			Járadékokra	1196932.44		
d) Az ingatlanok tiszta jövedelme	269943.99			Összesen	1772779.30	274109.88	274109.88
e) Életbiztosítás költségeire adott előleg kamatai	161969.30			Nettó tartalék	17909340.14	797359.63	797359.63
f) Értékekre adott előleg kamatai	84736.24			Nettó tartalék	17199580.5	32899.83	32899.83
g) maradványok	62050.23	682050.23	682050.23	Nettó tartalék	210090.18	209865.42	209865.42
h) maradványok	163806.01	32754.75	32754.75	Nettó tartalék	34882.54	34882.54	34882.54
Nyereség-egyenleg különféle értékesítések folytán	163806.01			Nettó tartalék	70734.56		
Összesen	2034670.08	108630.73	2143300.81				

AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLASA 1883. december 31-én.

VAGYON	A.			B.			TEHER	A.			B.		
	forint	forint	Összesen	forint	forint	Összesen		forint	forint	Összesen	forint	forint	Összesen
1. A részvényesek biztosított adósságelei	1837500		1837500	1837500		1837500	1. Alapítók	225000		225000	225000		225000
2. Ingatlan bírtok (minden tehertől mentesen)	4447832.52		7514705.03	4447832.52		7514705.03	2. Tökéltített nyereségmentesítések	1031572.89		1031572.89	1031572.89		1031572.89
a) városi telkek	3069229.35			3069229.35			3. Tart. az értékpapírok árfolyam ingadozásának fedezésére	162893.96		162893.96	162893.96		162893.96
b) földbírtok (gazdasági teljéről)	9815.17			9815.17			4. Ingatlan tartalék	40000		40000	40000		40000
c) 1883. december 31. még elem adott gazdasági termékek a társaság földbírtokból	1788992.07			1788992.07			5. Tartalék a múlt évről	315035		315035	315035		315035
d) Aktív életbiztosítók és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felteendő tőkét vételára	65832.53			65832.53			6. Rendkívüli rendelkezés alatti nyereségmentesítések						
3. Kamatozó jelzálogbiztosított tőkék összesen ingatlanokra a jelzálog osztályba tartozók kivételével (alap-szabályok I. cikk e) pont)	2348075.31		2348075.31	2348075.31		2348075.31	7. Az 1883. december 31-én még érvényben lévő biztosítások tartaléka:						
a) Kötésnek a társaság életbiztosítási költségveire	157847.71			157847.71			Az A mérleghoz	1878811.58		1878811.58	1878811.58		1878811.58
b) Aktív életbiztosítók és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felteendő tőkét vételára	676480.61			676480.61			Az B mérleghoz	81721.99		81721.99	81721.99		81721.99
c) Kötésnek a társaság életbiztosítási költségveire	406821.20			406821.20			Összesen	1960033.57		1960033.57	1960033.57		1960033.57
d) Aktív életbiztosítók és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felteendő tőkét vételára	1499762.63			1499762.63			Levonás a visszontöltési díjbevételek	109000		109000	109000		109000
4. Kamatozó jelzálogbiztosított tőkék összesen ingatlanokra a jelzálog osztályba tartozók kivételével (alap-szabályok I. cikk e) pont)	120246.41			120246.41			Díj- és költségvetés Halálesetre szóló biztosításokra	11831391.80		11831391.80	11831391.80		11831391.80
a) Kötésnek a társaság életbiztosítási költségveire	76298.39			76298.39			Halálesetre szóló biztosításokra	4693150.99		4693150.99	4693150.99		4693150.99
b) Aktív életbiztosítók és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felteendő tőkét vételára	605434.26			605434.26			Járadékokra	1196932.44		1196932.44	1196932.44		1196932.44
c) Kötésnek a társaság életbiztosítási költségveire	865495.25			865495.25			Összesen	1772779.30		1772779.30	1772779.30		1772779.30
d) Aktív életbiztosítók és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felteendő tőkét vételára	394807.57			394807.57			Nettó tartalék	17909340.14		17909340.14	17909340.14		17909340.14
e) Kötésnek a társaság életbiztosítási költségveire	307022.78			307022.78			Nettó tartalék	17199580.5		17199580.5	17199580.5		17199580.5
f) Aktív életbiztosítók és jelzálog által biztosított, a felek halálakor felteendő tőkét vételára	403223.21			403223.21			Nettó tartalék	32899.83		32899.83	32899.83		32899.83
Díjtartalék a múlt évről	23548			23548			Nettó tartalék	210090.18		210090.18	210090.18		210090.18
Biztosítók és vasszerkezetek a társaság összes hivatalában, erdőgazdálkodás, papír- és nyomtatvány az összes raktárakban, Törlesztendő juttatások a törlesztendő szervezési költségek	23548			23548			Nettó tartalék	34882.54		34882.54	34882.54		34882.54
Összesen	9480391.38			9480391.38			Nettó tartalék	70734.56		70734.56	70734.56		70734.56

CHRISTOPH FERENCZ-féle padló-fénymáz (lack)

szagtalan és azonnal száradó. A czélszerű tulajdonságai és az azzal egyszerűen bánsámmódja által a padlók magán-bevonására igen alkalmas szer. Készletben van különféle színekben (borítva mint olajfesték) és tiszta (csak fényesítő). Festési minták és használati utasítások a raktárakban. Christoph Ferencz Berlin és Prágában. Feltaláló és egyedüli gyárosa a valódi padló-fénymáz. Raktár Pécsen, Frankfurter Albertnél. 168. (3-1)

Vászon- és fehérnemű-raktár a »kék csillaghoz.«

Szükségletű beszerzésénél mindennemű és minőségű rumburgi, irlandi, hollandi, kreasz, sziléziai és széles ágylepedő, vásznak, asztalterítők 6, 12, 18 és 24 személyre, törülközők, kávé- és tea-terítők, hazai gyártmányú damaszt asztal-neműk és törülközők. Fehér és színes szőllő vászon és batist zsebkendők, zsinór és piquet-barchent, színes Creton és Oxford, Chiffon, Perkál és Shirting, flanel-takarók; Piquet, brillantin és satin, sima mintázott és áttört; ágy- és asztal-takarók, kész fehérneműk hölgyek, urak és gyermekek részére. ágyneműk, harisnyak, hímzett szél és betétek, függönyök és minden más szakmunka vágó árucikkben, ajánljuk árjegy-zéknük meghozatál, melyben a raktárunkon levő összes tárgyak legolcsóbb árának kimutatása mellett mennyiszonyi kelengyek is különböző összekészítésekben felsorolva. A kelengyek elkészítését raktárunkon tartott legújabb bel- és külföldi mintáink után legjobb anyagból, mérték szerint, figyelemmel és jól varrva, rövid idő alatt eszközöljük. Rendelt, vagy vett és meg nem felelő tárgyak kicserélhetnek, kívánatra a fizetett összeg visszaadatik. A vásznak valódiságát és minden czikk jószág- és tartósságát kezkesedik az 1826-ik év óta fennálló a legjobb hírnevének örvendő czég. Árjegyzéket kívánatra azonnal bérmentve küld, levélbeli megrendeléseket pontosan és gyorsan eszközöl a tisztelettel alulírott czég

Haris, Zeillinger és Társa

Ó cs. kir. fensége József főherczeg és Fülöp szász Coburg gothai herczeg ő fensége udvari szállítói
Budapest, Váci-utca 9. a „kék csillaghoz.”

Mezőgazdasági gépraktár ROSENTHAL B. és FIAI MOHÁCSON

Valamennyi gép és géprészek gyártási áron adatlak el. Feltalálók és feltalálók mellett.

Van szerencsésük a n. é földbírtokos közönségnek a gazdaság felszerelt, nagy választékú, legjobb gyártmányú mezőgazdasági gép-raktárunkat, u. m.: gőzeséplőgépek, járgány- és kézi eséplőgépek, szeszkavágók, kukoricázómozgók, répvágók, konkolytisztítók, daráló, ekek, vetőgépek, borsajtók- és szőlő-rúzókat, nemkülönböztve: gépalkatrészek, fűm gépeket, gépszjak- és vízmentes ponyvákat stb. stb. becses figyelmébe ajánlani. Számos elismerő nyilatkozatok a mezőgazdasági gépekről állanak betekintés végett rendelkezésre.

Bővebb zár-, valamint kárkimutatások az alanti pécsi főügynökségnél kaphatók Ugyanitt felvilágosítások legnagyobb készségrrel adatnak és biztosítási ajánlatok a tűz-, jég- és életbiztosítás ágazatokban a legszolidabb feltételek és legolcsóbb díjak mellett eszközölhetnek.

ULLMANN M. KÁROLY.

törést szenvedtünk, mert az erre vonatkozó szabályok sem felelnek meg sem az iparosok óhajának, sem a dolog természetének; mert az oly kényszerítés, mely az esetleges és mindig változó többség ingatag szeszélyében bírja fenállásra gyökerét, igazán már eredetileg a balsiker csiráit hordja magában s nem egyéb mint fából vaskarika, vagy ha úgy tetszik, hát mézes madzag, a melyből még senki jól nem lakott.

En készségem elismerem, hogy az ipartörvény egyes részei, főleg azok, melyek a tanonczgyűgyel, tanoncziskolákkal, munkakönyvekkel, gyári felügyelettel stb. foglalkoznak, jó befolyásukat nem fogják elvéstetni, de határozott azon véleményem is, hogy épen a kvalifikáció és a kényszerítés kérdéseiben alkotott jogszabályok, amint helyesléssel nem találkoztak, ép úgy nem fognak megfelelni a hozzájuk fűzött várakozásnak. Pedig iparosaink megérdemelték volna, hogy szabadulv mázu foltozás helyett oly törvényt kapjanak, mely számba veszi jogos panaszait és iparkodik segíteni kulturális és gazdasági elmaradottságukon.

Ha még ehhez hozzáadom, hogy az új országgház szemfényvesztő hóbortjára kért olvasatlan milliókat egyáltalán nem valánk hajlandók megszavazni, mert pénzügyi állapotaink ziláltsága mellett ily pazarlás megengedését egyenesen lelkiismeretlen lépésnek tartottuk; befejeztem a fontosabb tárgy törvények ismertetését s nincs egyéb hátra számomra, mint hogy köszönetet mondjak azon lekötözölő sziveségért, a melylyel mai beszámoló beszédemet meghallgatni kegyesek voltak.

Megbizásom ideje mint tudják lejárt, s azért nem végzek korai munkát, ha most kifejezem egyuttal öszinte hálámát is azon valóban nem remélt kitüntetésért, amelynek részesévé lettem, mikor e város képviselő-társaság felhatalmazta. — Hogy mennyiben feleltem meg jogos várakozásuknak, hogy igazoltam — és minő mértékben belém helyezett reményüket: Önök joga lesz megítélni. — Én nyugott öntudattal távozom, mert tudom, hogy egy pillantra sem tántorított el a beutott ösvényem és szepültenül hoztam vissza azt a zászlót, melyet három éve adtak kezembe. Nem kísértem győzelem e zászlót utjában, de abban biztosak lehetnek, hogy oly sértetlenül hoztam vissza, mint ahogy rám bízták, vegyék azt át vonatkozás nélkül, mocsok nem esett rajta.

Azon elvek, melyek a megbízás átvételkor bensőmet elfoglalták, lelkesítenek ma is, s nem volt ez idő alatt életmemek egy pillanata sem, melyben irántuk elhidegültést éreztem volna.

Szilárd azon hitem, s ma szilárdabb, mint előbb, mert a tapasztalat keeserűsége megedzette, szilárd azon hitem, hogy hazánk számára csak egy uton nyílik boldogulás, és ez az az út, a melynek végén fényes cél gyanánt a nemzet politikai s gazdasági önállása tündököl.

Most midőn távozom, engedjék meg nekem a búcsúzónak, hogy kérelemmel végezsem szavaimat. Nem leszek szerénytelen, olyat kérek, mit könnyű teljesíteni. Legyen ezután is oly buzgó, őnzetlen harcosai azon elveknek, melyek zászlókat díszítik, s ha eljő a számadás nagy napja, mely itél a mult felett, hogy döntson a jövő iránt is; akkor emlékezzenek meg arról, hogy elveikért kell küzdenünk, a személyek csak aztán jönnek számba, s bárki fegy is rokonszenvekre hivatkozni, ne azt nézzék mi a neve, hanem hogy mit akar, s ha jót akar, támogassák lelkük egész erejével.

nyát pillantva meg a gyűlött testvér szobájában.

— Mál, Vilma, hogy kerültök ti ide? — kiáltott aztán, összeránczolv szemöldökét.

— Lassan öcsém, — vágott közbe Józsi bácsi, — most valahára hagyj engemet is beszélni, s aztán mond meg a véleményed. Először is: Ompolyi Izsák tisztelt, sajnálja, hogy be nem várhatott, de az öregapja meghalván, vissza kellett utaznia Kaparóra.

— Kiskorú Ompolyi Móricz és hamis bukás miatt vizsgálat alatt álló Ompolyi Izsák, az előbbinek atyja . . .

— Elutazának, mint mondom, s a menyire én Izsák urat ismerem, a téged bosszantó rosz buzát se hagyták ott veszni a kiállításon. Az arany érmet tehát ismét te fogod megnyerni buzáddal.

— Ez nem kérdés, hogy jön ide a feleségem? pattogott Miklós.

— Arra is felelek. Mál megtudta, hogy nekem egy eladó fiam van, eljött háztüzeznai; mert tudod, hogy most már az a divat: Annak udvarolnak, a kinek fia van. Én aztán elhatároztam, hogy azt a darab földet, a miért megharagudtál, Vilmának adom nászajándékul, a fiam pedig most ügyvédjelölt, társul veszem az irodamba, meg aztán van is mit aprítani a tebbe, — egyzóval vége a haragnak. Dixi.

Hogy, hogy nem, Miklós egyszerre azon vette észre magát, hogy nem tudott haragudni bátyjára, kit pedig még csak tegnap is annyira gyűlött. Körtlvtették őt s általános elérzékenyülés közt kötöttett meg a béke.

— Most pedig táltass feleség, — kiáltott derűtlen Józsi bácsi, — jertünk ebédelni, mert én is megéheztem.

Gyalog Huszár.

Legyen vezéreszilaguk a politikai küzdelemben Petőfy e remek gondolata:

„Ha férfi vagy légy férfi,
Függetlenségedet,
A nagytitkos kincsöd,
Áruba ne erósd!
Vesd meg, kik egy jobb falatért
Eladják magukat,
Koldusbot és függetlenség,
Ez legyen jelszavad!

Fogadják tisztelt polgártársaim ismételt hálás köszönetemet a bizalommal azon hervadhatlan jeleiről, melyekkel rövid működésem alatt elhalmozni gyogyeskedtek, s legyenek neggyözödvé arról, hogy bárhova vessen is a sors szeszélye, meleg rokonérzellel fogok Önökre mindenkor visszaemlékezni.

A beszámoló-beszéd elhangzása után szűnni nem akaró harsány éljenz ráta meg a „Hattyu“ vén falait s a lelkes örömrivalgás csillapultával Németh József ügyvéd lépett elő s a következő szavakban adott kifejezést a párt érzelmeinek, gondolkodásának s óhajának:

Mélyen tisztelt képviselő ur!

Az országgyűlés lefolyt szakáról adott beszámoló beszéde, teljes megyugyvasunkra szolgált, miután kitartó jelt adta ismét annak, hogy a mit a választók bizalma óhajtott, mire bizalmas kérdéseikkel megkeresték, teljesítette, — így különösen az ipartörvény javaslatnál a pécsi iparosok kérelmét nemcsak becses figyelmére méltatta, de érvényre juttatása céljából fel is szólt, hogy eredménye nem lett, azoknak tulajdonítandó, kik az iparosok viszonyait nem ismerik, ezek a felelősök is érte.

Választói kiváló elismerését kell töl-mácsolnom azért is, mikép a függetlenpárti eszmék és elvektől, soha egy lépésre sem maradt hátra, állandóan azon a nyomokon haladt, mely pártunk zászlaira írva van, — melyért hazánkban erős küzdelem folyik, — melyért a nemzet figyelmé irányul a párt, mert ama roppant erő, mit népszerűségnek nevezünk, felkarolta pártunkat, s mind fényesebben válnak a függetlenség eszméi a magyar nemzet iránycsillagává.

Nem is róhatók volna le választói szében tiszteltük és szeretetük adóját, mint azzal, mit mai fogadtatásánál tapasztalt, melyhez mindenki a legnagyobb készséggel járult, — a közérzettel kifejezését, s a kereset másrészt a tisztelt Képviselő ur férfias s elvhű jellemének is köszönhetni, mely midőn rokonszenvet költött bennünk, egyuttal bizalmat is gerjesztett arra, hogy a haza jövőjében bizzunk meg.

S miután elvei iránti szilárdságában, sem a haza bajai, sem a sokaknál észlelhető közöny, nem tudták kétségbe ejteni, küzdött, és küzdeni kész teljes erejéből a párt céljaiért, azért választói sem ismerhetnek maguk előtt szebb feladatot, mint a párt egyhangu határozata folytán általam újból felkérni a jelöltségre elfogadására, melyet midőn teszünk, nemcsak halánknak akarunk kifejezést adni, de reményünknek is, mikép Pécssett a független párt győzelmé csak is ugy lesz biztosítva, ha a választók szívük óhajja szerint kiálthatják ismét: eljen Czírer Ákos!

El van temetve!

A nemzet akaratának kifejezésére alkotmányilag hivatott testület a képviselőház kitélőben lévően ideje meghalt és el van temetve.

A nép nem sir utána, szívszorogva imádkozik az egek Urához, hogy az új képviselőház más forma legyen, ne lépjen elődeinek nyomdokába.

Csekély a reménység hozzá, de azért van mégis.

1865. óta a képviselőház többsége nem fejezte ki a nemzet óhajátását — akaratát, a közvéleménnyel mindig ellentétben volt.

Az 1865/8-ki képviselőház nem azon alapon munkálódott, melyen megválasztva lett, megtagadta, elhagyta azt maga az uralgó párt vezére is, így noha a választások se hamisítva sem befolyásolva nem voltak, nem történt az, a mit a nemzet akart, hanem mindaz, a mit a kormány rátkmált.

Ezek után pedig nem egy képviselőház, melynek kormány támogató többsége többé-kevésbé bünös eszközökkel nem lett volna megalakítva, kiereszközölva, azóta folyvást hanyatlott a hit egy jobb jövőben csak a magát eladó barommá lealacsonyított söpredéke a választóknak örlül a választási mozgalmaknak, mert pötya eszem-ismomra és szebelésre adtak alkalmat, a tisztalekű hazafiak küzdelmük meddőségét látva nagy részben télnélle lettek, nem segítettek még ama szerencsétlen fehér rabszolgává tett választóknak sem, kik kormányi presszió alatt odahajtottak, hogy lelkiismeretük és meggyözödéskük el-

len a kormány mamelukjaira szavazzanak.

Nem a nemzet akarata, a kormány csinálta meg kezén levő eszközökkel a parlamenti többséget és a többség mindig rabszolgahűséggel szavazta meg mindazt, mit Bécsben előrtak, mit a kormány hatalmának megörökítésére célszerűnek látott, mindazt, a mi magának a kormányi többség minden egyes tagjának szolgálata jutalmul kijárt, megszavazta azt a nemzet akaratá ellenére annak véréből és pénzéből.

Az új képviselőház többségét is így szándékoznak megalkotni, rég késztik és tömik már különböző titkos és alkalmassint nem igen tiszta forrásokból a választási vesztegetésekre — szerintük csak alkotmányos kiadásokra szánt pénzért, a nemzet és nép vérén s vagyonán felhízott kövér nádályok most az egyszer a néptől elrabolt milliók egy részét — csak kis részét — feloldozzák Belzebubnak, mint ezt nyíltan és névszerint hirdetik a fővárosi lapok, mert biztosítva kívánják látni további uralmukat és a zsarolási szabadságot.

Hitvány eladó vezetességeket is találunk eleget, kik az ördög kaszójának az ez ernyi más hatalmi eszközök segélyével, minden szgyeny-pir nélkül felerőszkolhatják magukat törvényhozóknak a nemzet nyakára, nem is nagyon válogatók és szempontból, van köztük 60—100 perzent szuszorás, van hét forintos sápišta, ki nyíltan pellengére állítva fülét sem mozgatta meg a mosakodásra, jó oda mindenféle szemét is, csak legyen engedelmess szavazó, ne gondolkozzék önállón, ne akarjon jobb lenni, mint azok, kik megválasztatták.

S most mégis van remény hozzá, hogy eme többség szét lesz ugrasztva, rég nem volt észlelhető akkora tevékenység a választási előkészületek körül, a kormány nagyon érzi, hogy nagyon is felháborodott már tetten a nemzet igazi, de törvényes kifejezésében mindig akadályozott közvéleménye s most ennek ellensúlyozására még egy új csapat ördögöt akar szabadra bocsájtani segéd-seregül.

Készüljünk reá, ne lepetessünk meg általa magunkat, a törvény szücaival védjük állásunkat és ez állást ne hagyjuk el soha, de ne kegyelmezünk meg senkinek elleneink közül, kit rajtkaptunk a törvényszegésen, kényszerítsük a bíróságokat, hogy habár akaratuk ellenére is vegyék üldözöbe a törvénybontókat tegyük ártalmatlanná azokat az ördögöket, ne csüggedjünk, egyesült erőmegfeszítésünk sikere el nem maradhat.

Az osztrák Reichsrathban viharos jeleneteket s válságos állapotokat idézett elő f. hó 13-án egy magában nem fontos javaslatnak, a vízépítkezésekre vonatkozóan, harmadszori tárgyalása. Ugyanis a javaslatot ellenző baloldal véletlenül másfél annyi számban volt jelen, mint a kormánypárt, s az elnök mégis kimondta, hogy a tjavaslat harmadik olvasásban is elfogadtatott. A baloldal felháborodása szörnyű lett erre, mindenféleképen tiltakoztak, az elnök eljárását erőszakosságnak mondta Sturm, ha nem alkalmaz ellenpórbát, névszerinti szavazást, vagy a képviselők megszámolását; s mivel elnök azt vitatta, hogy az egyszer kinttett szavazási eredményt kijavítani nem lehet, a baloldal elhagyta a házat s gyűlést tartott aznap s másnap is, mely értekezleteken izgatottan beszéltek meg a történet visszaesést s igen sokan a baloldalnak a Reichsrathból való kilopmaradását követelték. 14-én Smolka elnök engesztelő nyilatkozatot tett, sajnálattal fejezve ki a történet fölött s megígérve, hogy ezental a szavazásokat, kivéve a névszerintit, az az eredmény kihirdetése előtt mindig megfogja kérdezni, akar-e valaki a szavazáshoz szólni, vagy sem. A f. hó 15-ki ülésen végül a baloldal megjelenén, egy nyilatkozatban újra kijelentették, hogy a javaslatot ök nem tartják elfogadottnak, elnök is kijelenté, hogy meggyözödése szerint járt el. Mindkét nyilatkozat jegyzőkönyvbe vétetett s a baloldal indítványja, hogy a házszabályok 63. §-a kiegészítésével 15 tagu bizottság bizassék meg, szabályszerű eljárás alá kerül. (Igy kell elbánni az erőszakoskodó többséggel.)

Országgyűlés.

A képviselőház az urbéri rendezés következtében, vagy törvényhozási engedéllyel eladott állami erők faállományát előfolyó pénzék felhasználásáról szóló törvényjavaslatot tárgyalta május 15-én és rövid vita után elfogadta.

A főrendiházban nagy nap volt ismét, az ellenzék akadályozni kívánta az országgházra elparazoltatni határozott milliók elteközölését, azonban ezuttal a főpapság nem tartott a hazafiakkal, egyházi érdek nem volt vesélyezve s így a kormány teközölását helyeselte Ipolyi és Schlauch püspök is, a vita végig érdekes volt, de a vége az, hogy Sztáry Antal gróf határozati javaslata, mely a kormányt oda utasítja, hogy alkalmas időben az ország pénzügyi viszonyainak megfelelőbb törvényjavaslatot adjon be az országgház építése felett 74 szavazattal 134 ellen kisebbségben maradt. — A püspökök közül egyedül Samassa egri érsek szavazott a kormány ellen.

Május 16-án a főrendiház tárgyalta és elfogadta mindazon rövidebb törvényjavaslatokat, mik addig a képviselőháztól hozzá átkerültek, 17-én pedig a még visszátörök átvételére tartott ülést. — Ezek azonnal kiadatvan a hármaz állandó bizottságnak az ülés szünetelése után általa beterveztettek s általánoságban valamint részleteikben elfogadtattak.

A képviselőháznak e napi ülésén elintézték minden visszalevő apróságot.

Hétfőn, f. hó 19. volt mind a képviselőházban, mind a főrendiházban az utolsó ülés, kedden délelben rekesztette be a király trónbeszédével a királyi várakokban az 1881—84-i országgyűlést. A jövő országgyűlés szeptember 14-ére hivatnak össze, a választások pedig június 14-e és 25-e közt fognak megejtetni.

Külföldi szemle.

A béke hirtelen megkötése Franciaország és Khina között mindenkit meglepett. A francziák meglepetése azonban méltán öröndetes, mert a béke-pártnak Pekingben való fölülkeredése folytán a kormánynak nagy engedményeket sikerült kivívni. A f. hó 11-én, három napi tárgyalás után megkötött tientsini béke ugyanis Franciaország védnöksége alá helyezi Khina beleegyezésével Anamot és Tonkingot mostani területé szerint szabad utat nyitva a francia kereskedelemnek Khinának Tonkingal határos déli tartományaiiban, Kuang-Sziban, Keang-Tánban és Jun-Nuában. Ellenben Franciaország lemond a hadi kárpótlásról, melyet Khinától a feketelobogások tényleges támogatásáért 150 millió frankban követelni akart. Csaknem az összes köztársasági lapok tövölzik Ferryt a kivívott sikerért, hogy a francia kereskedelemnek ily nagy szolgáltatokat tett. A hadsereg egy részét lassankint visszavonják.

Oroszországban, hol a fiatal trónörökös ünnepelesen nagykoruvá tététt, az aknamunka serényen folyik, az elfogatásoknak se vége, se hossza. A felfogatási elvek különösen a hadseregben terjedtek el, Szudejkin gyilkosát Degajev törzskari kapitányt Nowgorodban a 40-ik tüzér dandár tisztjei rejtették el és Odesszán át szöktették meg Amerikába.

Párisban azt állítják, hogy de Courcel báró berlini francia nagykövet Bismarekktől biztosítást nyert az iránt, hogy Németország a konferencián támogatni fogja a francia javaslatot. Franciaország a nemzetközi ellenőrzést óhajja.

A madridi hadi törvényszék Badajozban megkezdte a mult évi augusztus havi lázadási mozgalom tárgyalását. A közzvaldó 153 tiszt és altiszt, 21 tizedes és 4 polgári egyén halálra ítéltetését kéri. Május 20-án az unjonan választott spanyol alsóház királyi üzenettel megnyitottat, a kormánynak nagy többsége van a házban.

Milán szerb király is elutazott Belgradról Nischbe, hogy ott az unjonan választott szkuptsinát megnyissa.

New-York, márcz. 23.

„Két honvéd temetése.“

Derdeling Jakobot, a Blenker-czredben szolgált honvédet temetik, 800 veterán bajtárs kíséri a halottat utolsó pihenő helyére. A gyászmenetet a veteránok zenekara nyitja meg. Utána lépnek katonai rendben és egyenruhában a 800 főt számláló veteránok Semsey Károly volt őrnagy vezetése alatt. A harcokban használt lóbogók fekete fátyolba vannak borítva. Most jön a díszes gyászkocsi. Az elzútltel kirakott koporsó az állam lobogóval van leborítva, körös körül a kegyelet által adakozott virág és koszorúkkal teljesen eltakarva. A halottas kocsi követi egy hosszú sor kocsi, ezekben a gyászoló család és rokoni, nemkülömben a veterán agasztványok.

Kezembem van a „Függetlenség“-nek f. é. márcz. 8-iki száma. Budapestén is temetnek egy 48-as honvédet. Elül a halottas kocsi a fenyűfából öszetákoltt koporsóval; az egész kíséret: néhány honvéd agasztány egy döczögő omnibuszon.

Uram istenem! milyen nagy a küllömbőség! Pedig mind a két halott honvéd volt, még pedig közhonvéd. Az egyetlen küllömbőség talán csak az, hogy a magyar honvéd az emberiség legszentebb jogáért, a „Szabadságért“, az amerikai pedig az állam egységéért harczolt!

A magyar komvéd sirhantját ma talán már fel sem találhatnánk; az amerikaiét egy emlékkő díszíti. A magyar hon-

*) „K. A. K.“-ből.

védék sírját — néhány főbb kivételével — senki sem keresi fel; ezek örök feledésnek vannak átadva. Az amerikai e tekintetben is kegyeletes. Minden év május 30-án nemzeti ünnepe van, az úgynevezett „Decorations-day“, vagyis az elhunyt katonák sírdíszítő napja. Minden sarkert egy park, minden egyes katonai sírhant egy kis virágkert. Evről évre friss virágokkal van feldíszítve az emlék is.

Hát a jutalom!

Az amerikai honvéd életében nyugdíj lúz, halála után néhány ezer dollárnyi végkielégítést kap a család.

A magyarországi honvéd számára egy rohadit szalmazsák is elég. Halála után tarisznya és koldusbot a végkielégítés. Hej szegény honvédek! Ne is számítsatok többre, honnan is telnék a muszka-árulok kényelmére, ha még reátok is gondolna a haza.**) Lev.

Vidéki levelezés.

Szentlőrinczi felső vidék, 1884. V/20.
Tekintetes Szerkesztő Ur!

A szentlőrinczi járásban is megindult a választási mozgalom, e hó 18-án mintegy kétszáz tagból álló bizottság jelent meg Bükksződön, volt képviselőnk, ifjú J. eszenszky Ferencz né, felkérvén őt a jövő országgyűlésre bizalmuk elfogadására.

A tömeg közül egy meglehetősen uriforma egyén tette a felszólítást. (Csodálkozva kell mondanom, hogy választó létemre nem ismertem, de a kit kérdeztem, az so tudta.) Fejtegetvén a képviselő ur érdemeit, a mely legtalálhatóbban abból állott, hogy a czifra programokkal nem is lépett elő a multakban, de a függetlenségi párt-hoz hű maradt, így a jövőre is felkérte a választókterület nevében a képviselőiség elfogadására (nem tudom, mi alapon volt a felkérésrel megbizva.)

Erre Jeszenszky ur válaszolt töle csak kitélhető velős szavakkal, hogy egyedül csak azon elveknél lesz követője, miket a sokszor írásilag, meg a függetlenségi párt képviselőivel szóval is köztölt, ezzel nagy éljenzéssel az elfogadás berekesztetett.

Az igen tisztelt jelölt ur beszédjében azt fejezte, hogy lát több egyént, kik nem az ő pártállása, hanem saját egyniségéhez vonzó szempontból jelentek meg.

En elhiszem, hogy lehetnek olyanok, de akkor a legnagyobb rész volt az, mert midőn a beszéd bevezetőjött, aki elvből ment oda, a kocsirudat hafazafé fordította, mert jól lakott az igen tisztelt képviselő-jelölt ur politikai hisztonoklatával, hanem az a nagy sereg, a mely az udvertéren maradt, a beszéd végzése után is feltöltta száját az erkélyre, mind az éhes varjú fiak, várva, hogy a helyesitai jegyző ur által felhordott hus s borból kitömhesse a gyomrát.

Egy jelenvolt földműves polgár.

Törvényszéki csarnok.

Előadott polg. ügyek.

Kissfaludy Imre kir. széki bíró Által. Május 20-án. Pöppi János — özv. Hoshmann József né szül. Schechez Erzsébet ellen néh. kk. Hoshmann Erzsebet után törv. örökösödési jog megállapítása iránt. Blau Rozsó — Dietz Dániel hagyatéki csódtömege ellen 850 f. s jár. iránt. Ivankovits István — ugyanaz ellen 700 f. s jár. iránt. Bergmeister Gáspár — Weisz Jakab ellen ingatlan tulajdonjoga s jár. iránt. Bunyevicz Mándó — Bunyevicz Simon és társai ellen néh. Bunyevicz Tamás hagyatékák örökség jog című leendő megítélésé iránt. Véséy Rezső széki bíró Által. Kovács János és Müller András — Szelier András és neje ellen birtokba beszájtás iránt. Szegli András — özv. Herbert Miklósné szül. Rupi Gertrud ellen 960 f. s jár. iránt. Levit D. Lipót és fia — Rözinger Károly csódtömege ellen 166 f. 4 kr. s több iránt. Bogyay Pongrácz széki bíró Által. Weisz Adolfné — Weisz Adolf csódtömege ellen visszakövetelés iránt. Feierbach Ferenc és neje — Gettó Antal és neje ellen ingatlan birtokba beszájtása iránt.

Előadandó büntető ügyek:

Május 26-án. Ö. Bólyi Mihály ellen emberölés, Bencez János ellen zsarolás miatt. Május 28-án. Bartalovics Stipó ellen gyújtogatás. Kollár Gergely és társai ellen lopás miatt. Május 30-án. Babos Lajos, Schaller József ellen súlyos testi sértés miatt. Május 31-én. Ivin Pávó ellen számdékos emberölés büntetése miatt.

A „Pécsei Figyelő“ távirata.

Sásd, május 23-án.

Sztáry Dénes függetlenségi antiszemita képviselő-jelölt tegnap megérkezett s nagy lelkesedéssel fogadtattott.

Külömfélék.

— A főispán Baranyamegye bizottsági tagjai f. é. május 26-án délelőtti 10 órakor tartandó közgyűlésre hivta meg. Ennek tárgya az országgyűlést összehívó legkegyelmesebb királyi leirat.

— Iskolaszéki ülés. Pécs szab. kir. város iskolaszéke kedden délután a város-ház nagytermében iskolaszéki ülést tartott. Kóbor isk. gondnok egészsége súlyosan meglazulván, helyettesül Schneider István tanító bizatott meg. A vizsgák június hó 19-én veszik kezdetüket s a zár-

**) Helyettesít a Horváth Boldizsárok, Széll Kálmánok sat. sat. szedik az epret, mert hát annak idején jó biztonságba helyeszték drága bőrüket, nehogy az osztrák és orosz golyók lyukat verjenek belé. Szerk.

